

I never cry (No ploro mai)

Títol original: *Jak Najdalej Stąd* **Direcció i guió:** Piotr Domalewski **País:** Polònia
Durada: 97 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Zofia Stafiej, Arkadiusz Jakubik, Kinga Preis, Dawid Tulej, Nigel O'Neill, Shane Casey, David Pearse, Donncha Crowley, Cosmina Stratan, Tomasz Dedek, Andrzej Klak, Zacharjasz Muszynski, Wojciech Skibinski **Música:** Hania Rani **Fotografia:** Piotr Sobocinski Jr.
Distribuidora: Reverso Films **Estrena a Espanya:** 17/12/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en català i versió original subtitulada en català

SINOPSI

L'Ola ha de viatjar a Irlanda per traslladar a Polònia el cos del seu pare, mort en un accident a la construcció. Lluny d'interessar-s'hi, l'Ola vol saber si el seu pare va estalviar els diners necessaris per al cotxe que li havia promès. Mentre se les apanya per bregar amb la burocràcia estrangera utilitzant la seva picardia, comença a conèixer el seu pare. (FilmAffinity)

CRÍTICA

28/09/2020 - La segona pel·lícula de Piotr Domalewski investiga una experiència habitual per a milers (o fins i tot milions) de polonesos, d'una manera que enorgulliria el mateix Ken Loach

I Never Cry, escrita i dirigida per **Piotr Domalewski**, és una pel·lícula commovedora, plena d'empatia i humor negre, que agradaria a -Ken Loach. S'ha presentat a la secció New Directors del Festival de Cinema de Sant Sebastià. *Silent Night*, la primera pel·lícula de Domalewski, va guanyar els principals premis polonesos, com el Golden Lions al Festival de Cinema Polonès de Gdynia i el Polish Eagles.

La protagonista de la seva nova pel·lícula és l'Ola (la impressionant actriu debutant **Zofia Stafiej**), de 17 anys, que es converteix en la "cap de família" en qüestió d'hores. És una adolescent normal: s'escriu missatges amb un noi guapo, surt amb els amics i intenta aprovar el carnet de conduir perquè el seu pare, que ha estat treballant a Irlanda durant uns quants anys, li ha promès un cotxe.

Tot i això, una sèrie de terribles esdeveniments comença quan l'Ola suspèn l'examen per tercera vegada consecutiva i s'assabenta que el seu pare ha mort en una obra en construcció a l'estranger, mentre treballava. La seva mare, que té cura del seu germà discapacitat i no parla anglès, no pot anar a Irlanda a reclamar el cos. Al principi, l'Ola es mostra poc inclinada a fer-ho —no tenia una connexió emocional amb el seu pare, que visitava poc la seva família polonesa— però quan arriba a Irlanda, comença a conèixer-lo de forma pòstuma i s'involucra més en la seva missió que, igual que la vida d'un adult, es torna cada cop més complicada.

L'Ola té una personalitat molt forta: si algú li tanca la porta a la cara, ella troba una finestra per enfilar-se. Veiem el seu personatge en moviment continu: camina, avança i corre durant tota la pel·lícula. El seu desig d'aconseguir el carnet de conduir i tenir el seu propi cotxe és una metàfora del seu somni de ser independent i controlar la seva vida. La interpretació de l'actriu debutant Stafiej és poderosa i impactant. És atractiva en escenes centrades només en el seu personatge, i també en les escenes on comparteix protagonisme amb altres actors més experimentats (els magnífics **Kinga Preis** i **Arkadiusz Jakubik**).

La pel·lícula de Domalewski tracta el tema de l'emigració econòmica massiva que va començar quan Polònia va entrar a la Unió Europea. Milers, o milions, de famílies es van separar: els nens van créixer sense pares, enyorant-los o patint algun tipus de dolor fantasma, igual que una persona amb una amputació sent malestar al lloc de l'extremitat amputada. Per alguna raó, només els diaris i els escriptors van debatre o van investigar aquest fenomen conegut com a "euroòrfes", i Domalewski és el primer director de llargmetratges que ha posat una mica de llum sobre el tema. Segueix els seus personatges amb curiositat i empatia, i se centra a mostrar les conseqüències de viure sense una família, en comptes d'acusar el sistema social responsable de la situació.

Ola Salwa – cineuropa.org

En conveni amb: